

Οὐ μικρόν μὲν πλήξει μεταδάρπαξ καὶ λίμνης
Εἰς τάραχον βατράχους βλέψαιναν. αἱ λαὶ τάχας
Παλλάδα πέμψαμεν πολεμόντον, ηγέτης Ἀρετοῦ,
Οἵ μιν δοτοῦσαντο μάχης κρατερὸν περιβόντα.

Ως ἄρες φυγροῦ δῆς. οὐδὲ διέπειτο μύθω,
Οὐτὸς ἀρά θύλαις Κρονίδης οὐδὲ οὔτε Ἀρη Θύλαι
Ιχθύον βατράχουν ἀρρήμενον αἴπεις ὅλεθρον.
Αλλὰ ταῖς ιώμασιν ἀρρηγόνες ηγέταις στόλοι
Κινέατα μέρας Τιτανοκτίνον, ὁ Βελμοεργὸν,

εἰς τιτανίας πέφυτες αρείσους ἔχοντα πάταν,
Εγκέλαδόν τε ἐπέδησας οἷς οὐδὲν ἀγέλα φύλα γνωτῶν.

Ως ἄρες φυγροῦ δῆς ἔξαλε ψολόσυτα κεραυνόν
Πρωτεμαστὸν ἔβροντος, μέγαν οὐδὲν ἔλειξεν ὅλυμπον,
Αυτὰρ ἐπέτη κεραυνόν, σφιμαλέον διὸς στόλον,
Ηκέτη δινῆσας οὐδὲν ἄρες ἐπίπλα χρόδος αἴνατος.
Πατανίας μετρίος φόβοντος βατράχυς τε μύας τε,
Δαλλάς οὐδὲν ὡς ἀπέληγε μυῶν τραχὺς, ἀλλὰ ἐπι μᾶλλον
Γέτε ποθίσαντο βατράχων θύλαιον αἰγαλέων,
Εἰ μητέ ἐλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίδην,
Οὐρα τοπετε βατράχους ἀρωγούς οὐδὲν ἐπεμψεν.
Ηλίθιον δὲ ἔχοντα φυγεῖς ταπείμονες, ἀγκυλοσχῆλαι,
Λοξοῦδε, τρεβλοί, φαλιδισμοί, οὐρανοθέρμοι,
Οὐραφυεῖς, πλατανώτοι, δότοι λεοντίς τοις ἀμοισι,
Βλαισοί, γρυποτένοντες, δόποι στρονιανέσσωντες,
Οὐκάποδες, δικάρπωσι, ἀχρόεες, (οἰς) καλεῖσθαι
Καρκίνοις) οἱ ραμυῶν ράρας σομάτεων ἑκατόν,
Ηδε πέδας κακούρας αἰγυράμπονος ἢ λόγχαι,
Οὐσκαμέταδοσιν οὐδὲνοι μύες, οὐδὲν τετέμφυναι,
Εἰς γέ φυγεῖς ετεάποντο. ἐδυετο δὲ ηλίθιον,
Καὶ πολέμου τε λεπτὸν μονοχέρη οὐδὲτελέοθη.

Non parum me stupefecit Meridarpax perlacum,
Trucidare ranas desiderans, sed celerrimè
Palladem mittamus, tumultuosum item & Martem,
Qui ipsum arcebūt a pugna robustus quantumvis sit.

Sic certè locutus Iupiter, Mars a respōdebat sermone,
Neq; certè Palladis oī Iupiter potentia, neq; Martis
Poterit ranis auxilio depellere diram perniciem.

Sed agè omnes eamus auxiliatores, vel tuum iaculum
Monatur magnū, quod Titanas sustulit, horrendū oī
Quo Titanas occidisti egregios ultra omnes, (perans,
Enceladumq; ligasti, & agrestia genera gigantum.

Sic certè dixit. Saturni. a. iaculatus est ardēs fulmē.
Primum quidē intonuit, magnum a. cōmonit cālum,
Sed postea fulmen terribile Iouis telum
Misit inuoluens, illud a. certè euolauit à manu regis.
Omnes quidē utiq; terruit iaculatus ranasq; muresq;
Sed neq; sic cessauit muriū exercit⁹ sed adhuc amplius
Cupiebat depopulatum ire ranarum genus bellacum,
Nisi ab Olympo ranas miseratus fuisset Saturnius,
Qui utiq; tūc ranis auxiliatores illicō misit. (lis curuis
Venerūt a. ex improviso habētes incudes in tergo vngu
Oblique īgrediētes, tortuosi, habētes forficulas ī ore, osīris
Ossi natura, lati hūeros, rutilates in humeris, (pelles,
Blasii, neruosis cernicibus, & pectorib. intuētes (vocant
Octopedes, bicipites, manibus qui capi nequeāt (illi a.
Cancri,) qui utiq; murium caudas oribus incidebant.
Etenim pedes & manus, flectebantur autem lanceae,
Quos & timuerunt miseri mures, neq; sustinuerunt.
In fugam a. vertebarunt, occidebat autem soliam,
Et belli finis unius diei perfectus est.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΝΗΣΟΜΑΙ ἃδε λάθανεις ἀ.
πίλλων θύλακοι,
Οὐτε θεοὶ κατὰ δῶμα διὸς τεο-
μέσοντις εύνται,
Καίρα γέ αἰδιος ουστι Πτοχεδον
ερχομένοιο

Πατητε αφεδράν, ὅτε Φαίδιμα τέξα πιτάν.
Αητώ δὲ σημίμενη περὶ διὶς περπικεραίνει.
Ηρα βίον τε ἔχαλαστε, καὶ εκλήισε Φαρετέω,
Καὶ οἱ ἀποι Φθιμων ἄμων χειρεστιν ἐλοῦσι
Τόξον, αἰνεκέμαστε περὶ κίονα πιτεστος εοῖο;
Πασχάλας σηχυσέτε τὸν δὲ εἰς θρόνον εἰσεν ἄγουσσι.
Τῷ δὲ ἀρσαντερ ἐδωκε πιτήρος σηπτοι χειροτέοι,
Δικνύμενος Φιλοκύοντεπτοι τοῦ διερμονος ἀλλοι
Ενθα κατέκουσιν χαιρεῖσθαι τε πέντε λητώ
Οιώκα τοξοφόρου καρπερὸν ίσον ἐπιτενεν.
Χαίρε μαναιρ ὡλητοῖ, ἐπει τέκες ἀγλαστένια,
Λιπόλωνα τε αλακπε καὶ Ἀρτεμιν ιοχειαρον,
Τιὼ μοῖ, εἰς Ορτυγίην, τὸν δὲ κραναῆς τοι Δηλῶ,
Κεκλιμένη περι μακρὸν οὐραγέ κιώ θιον σχένοι,
Αγχοπέτω Φοίνικα, τοτε Ινωποιο ρεέθροις.
Πάντες γάρ σε υμνήσω παντας διύμνοντονται;

HOMERI HYMNI.

HYMNVS IN APOLLINEM.

EMORero, neq; obliniscar longè ia-
culantis Apollinis,
Quem & dij ipsi per domum Iouis
metiunt euntem,
Et utique assurgunt propè adueni-
enti

Omnes a sedibus, quando preclaros tendit arcus,
Latona a. sola manet apud Iouem fulmine gaudente,
Que utiq; chordam remisit, & occlusit pharetram.
Et illius ab fortibus humeris manibus captum
Arcum suspendit ad columnam patris sui.
Clavio ex aurco, huc verò in sedem sedere fecit dicens,
Huic igitur nectar dedit pater poculo aureo,
Ostendens clarum filium postea verò Diū alij,
Ibi sedent, gaudet autem veneranda Latona,
Quoniam arciferum & fortē filium peperit.
Salve obiecta Latona, quoniam peperisti preclaros libe-
Apollinemq; regem, & Dianam sagittis letam, (ros.
Hanc quidem Ortygiae, illum verò aspera in Delo,
Inclita ad longum montem & Cynthium collem,
Proximè palmam sub Inopi fluentis.
Quomodo n. te laudabo valde dignissim laude cū sis?

Πάτη